

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoE/560/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315219940
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2315219940.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Holiča a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Gabriely Briškovej, v exekučnej veci oprávnenej: Private Capital Investments Limited, 83 83 Ducie Street, Manchester, United Kingdom M1 2JQ, IČO: 09252000, zastúpenej advokátom: Mgr. Michal Jendrulek, Cintorínska 9, Bratislava - Staré Mesto, proti povinnej: Y. W., nar. XX. Y. XXXX, bytom Q. XXX/X, J., o 347,- Eur s príslušenstvom, za účasti súdneho exekútora: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Bratislava, Záhradnícka 60, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 22. júla 2016 č. k. 15Er/1026/2015-33, EX 35806/15, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Povinnej a súdnemu exekútorovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. zastavil exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým (ďalej len „exekútor“), II. oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi odmenu a náhradu trov exekúcie vo výške 39,83 Eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. a III. vyslovil tiež, že povinný nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m/, § 243f ods. 1, 3, 4 a 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „E. p.“) a vecne tým, že exekučné konanie v prejednávanej veci sa začalo na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 5C/206/2013-74 zo dňa 23.02.2015, pričom súd prvej inštancie poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie dňa 02.09.2015. Dňa 29.01.2016 bolo súdu prvej inštancie zo strany súdneho exekútora doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie od oprávnenej. Z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že vlastný právny vzťah týkajúci sa právneho predchodcu oprávnenej a povinnej vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky s tým, že súd sa v základnom konaní nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok, čo potvrdzuje najmä priznaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, čo predstavuje úrok 91,25 % ročne, ktorý je v spotrebiteľskom vzťahu zjavne neprijateľný. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v čase rozhodovania súdu v základnom konaní o uplatňovanom nároku zo zmenky sa vychádzalo zo stanoviska Krajského súdu v Trnave, podľa ktorého vzťahy zabezpečené zmenkami nemožno preskúmať a ustálená súdna prax sa rovnako prikláňala k tomuto právnemu názoru. Medzičasom sa však súdna prax uchýlila k ochrane spotrebiteľa aj v súvislosti so zmenkami zabezpečenými vzťahmi. Súd prvej inštancie záverom poznamenal, že zmena právneho názoru, ako aj posúdenia veci je vo vykonávacom konaní z uvedených dôvodov v súlade s právnym poriadkom ako aj teóriou práva. Rozhodnutie o trovách súdneho exekútora odôvodnil § 196, § 200 ods. 1 a 5, § 203 ods. 1 až 3 E. p. a § 14 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 22 ods. 1 tzv. exekútorskej tarify (vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov); vecne potom právom exekútora na náhradu trov exekúcie a správnym vyčíslením trov exekúcie v ním

predloženej špecifikácii. O náhrade trov konania povinného rozhodol súd prvej inštancie tak, že na ňu nárok nemá, pretože v konaní nevzniesol námietky, ktorým sa vyhovel a zároveň si náhradu trov neuplatnil.

2. Proti tomuto uzneseniu podala včas oprávnená odvolanie s návrhom na zrušenie uznesenia. Súdu prvej inštancie vytkala predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci, majúc za to, že neboli naplnené dôvody na zastavenie exekúcie, pretože oprávnená nie je oprávnenou, ktorej by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorá by súčasne mala vlastné vzťahy s povinnou a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov. Oprávnená v odvolaní poukázala na to, že v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie uviedla, že nemá žiaden vlastný vzťah s povinnou a svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a zmluvou o postúpení pohľadávok. Z uvedeného vyplýva, že sa na oprávnenú povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 E. p. nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinným a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Zákon na takúto situáciu nepamätá. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky a preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Je teda zrejmé, že v prípade, ak by prechod práva z exekučného titulu bol na základe rubopisu, v takom prípade by oprávnený bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky k dlžníkovi. V danom prípade došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pri tom zmenku nenadobudol, teda logicky neuplatňuje právo zo zmenky. Na podporu svojich argumentov dal oprávnený do pozornosti a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2015, sp. zn. 3Oboer/426/2014.

3. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP a § 37 ods. 1 E. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku o zastavení exekúcie vecne správne.

4. Podľa § 243h ods. 1 vety prvej E. p. (prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. apríla 2017) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 9a ods. 1 E. p. (v znení účinnom od 1. júla 2016), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (pred 1. júlom 2016).

7. Predmetom exekučného konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Er/1026/2015 bolo vymoženie pohľadávky oprávnenej vo výške 347,- Eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 5C/206/2013 zo dňa 23.02.2015. Žalobkyňa (spoločnosť CD Consulting, s.r.o., právna predchodkyňa oprávnenej) sa v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/206/2013 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú (povinnú v tomto exekučnom konaní) na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 347,- Eur s príslušenstvom a trov konania.

8. Podľa § 39 ods. 4 E. p. v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

9. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) E. p. exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

10. Podľa § 243f ods. 1 E. p. v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

11. Podľa § 243f ods. 4 E. p. ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

12. Podľa § 243f ods. 5 E. p. ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

13. Podľa § 243 f ods. 6 E. p. ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

14. Oprávnená, ktorá uplatňuje proti povinnej, ktorá je fyzickou osobou, nárok zo zmenky, bola povinná v lehote 30 dní doplniť svoj návrh spôsobom citovaným v zákone.

15. Na túto zákonom stanovenú povinnosť reagovala oprávnená podaním zo dňa 20.01.2016, v ktorom uviedla, že svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a zmluvou o postúpení pohľadávok, pričom sa na ňu povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 a § 243f E. p. nevzťahuje, keďže v jej prípade nejde o oprávnenú, ktorá by mala vlastné vzťahy s povinnou a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov.

16. E. p. nepočíta s tým, že by bolo potrebné oprávnenú osobitne na preukázanie požadovaných podkladov vyzývať. Pritom nepostačuje, ak oprávnená reagovala, ale nespĺnila tie povinnosti, ktoré jej uložil zákon, teda nepreukázala to, čo preukázať v stanovenej lehote mala. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko č. 1/2016 prijaté dňa 20.04.2016 na zasadnutí občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave, v zmysle ktorého ak si oprávnený čo i len čiastočne nespĺnil povinnosť, ktorá mu bola uložená § 243f ods. 1 E. p. (v znení účinnom od 23.12.2015), na základe ktorého bol povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní, t.j. opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú, uplatní sa dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 E. p. Požadované doplnenie náležitostí návrhu oprávnený nemôže realizovať po uplynutí lehoty 30 dní. Postup podľa § 243f ods. 4-6 a § 57 ods.1, písm. m/ E. p. je potom možné aplikovať v prípade, ak potrebné podklady predložila, avšak existuje tu dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods.1 písm. m/ E. p..

17. Oprávnená vo svojom odvolaní síce namietala, že z dôvodu postúpenia už judikovanej pohľadávky sa na osobu oprávnenú nevzťahuje povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 a § 243f E. p. a nemusí teda opisovať vlastný vzťah s povinnou, nakoľko zmenku nenadobudla, neuplatňuje si právo zo zmenky, ale z judikovanej pohľadávky. Oprávnená svojim tvrdením, že si v danej veci neuplatňuje právo zo zmenky, chcela zrejme zabrániť skúmaniu pôvodného právneho vzťahu, ktorý bol zabezpečený zmenkou.

18. Z vyššie citovaných ustanovení však vyplýva, že exekučné súdy musia ex offo skúmať materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu vydaného v konaní, v ktorom sa uplatňuje nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. Na tomto fakte nemôže zmeniť nič ani skutočnosť, že po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu, bol tento titul postúpený na inú osobu. Skúmanie sa vzťahuje na exekučný titul, nie na oprávnenú osobu, či už je to indosatár alebo postupník.

19. Uzatvorenie rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok nespôsobilo zaniknutie pôvodného vlastného vzťahu medzi právnou predchodkyňou oprávnenej a povinnou, ktorý bol touto zmenkou zabezpečený. Preto podľa názoru odvolacieho súdu má povinnosť opísať vlastný vzťah, resp. pôvodný právny vzťah, ktorý bol zmenkou zabezpečený, každá oprávnená osoba, ktorá sa na súde domáha vymoženia plnenia z exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnej, ktorá je fyzickou osobou. Odvolací

preto poukazuje aj na záver Ústavného súdu ČR v náleze sp. zn. II. ÚS 2221/07, podľa ktorého právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou. Z už základnej funkcie práva vyplýva, že riešenia, ktoré sa požiadavke rozumného usporiadania vzťahov priečia, sú neprijateľné. Súdu jednoznačne prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická aplikácia zákona nemôže priniesť absurdné dôsledky a v prípade, že tomu tak je, aby sa takouto interpretáciou pomocou redukcie ad absurdum odmietol a aby zvolil výklad, ktorý bude v súlade so zmyslom a účelom zákona, ktorý bude racionálny a spravodlivý.

20. Odvolací súd sa síce nestotožňuje s použitým dôvodom zastavenia exekúcie, nakoľko súd prvej inštancie na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie oprávnenou reagoval postupom v zmysle § 243f od. 6 v spojení s § 57 ods. 1 písm. m/ E. p. napriek tomu, že na nesplnenie si povinnosti v zmysle § 243f ods. 1 E. p. mal súd správne reagovať postupom vyžadovaným § 243f ods. 5 E. p., súd prvej inštancie však rozhodol správne, ak v prejednávanej veci exekúciu ako celok zastavil, a preto odvolací súd i s prihliadnutím na princíp hospodárnosti konania napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Pri takomto výsledku odvolacieho konania bola v ňom plne neúspešnou oprávnená (odvolateľka) a preto právo na náhradu tu formálne vzniklo ostatným jeho účastníkom. Pretože však týmto účastníkom v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli a nebol tu ani návrh žiadneho z nich na priznanie náhrady, odvolací súd o tejto otázke rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku II. tohto uznesenia.

22. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.